

[Søren Jensen.]

siger vi en velvillig medvirken til gennemgang af lovgivningen i et udvalg.

Knud Thomsen: Den kontrast, der er mellem giftstoffer og foråret, synes jo på sælsom måde at tiltrække forfatterne. For en hel del år siden udkom der en bog, der hed „Det forsømte forår“ — hvor det var en lektor, der fik et forgiftet maltbolsje, så vidt jeg husker — der vakte en del opsigt. Nu har så en anden bog, „Det tavse forår“, unægtelig også vakt en del opsigt. Da jeg så dette forslag til folketingsbeslutning, måtte jeg finde, at det lød godt og fornuftigt, og jeg vil gerne straks sige, at det synes jeg og mit parti stadig væk. Men vi synes, det måske er en lidt dramatisk form at forcere det arbejde frem på, som jo viser sig faktisk at blive gjort i forvejen.

Det er en forbløffende ekspertise, der har været på folketingets talerstol inden for dette vanskelige emne i dag. Jeg går ud fra, at den højtærede indenrigsminister har haft en del medarbejdere bag sig i sin udmærkede redegørelse, og jeg har ikke meget andet at sige til den, end at den klart viser, at emnet ikke er nyt, og at der derfor måske er noget tvivlsomt ved rigtigheden af, hvad forslagsstillerne siger i deres skriftlige fremsættelse, nemlig at de pågældende stoffer sædvanligvis kun er undersøgt for direkte giftvirkninger. Jeg har indtryk af, at mange fagfolk, deriblandt også folk i giftnævnet, i høj grad har interesseret sig for virkningen af restkvanta, altså de ikke nedbrudte mængder af de giftstoffer, der her er tale om.

Den højtærede indenrigsminister oplyste yderligere, at der skulle arbejdes videre med tingene herhjemme, og jeg tror også, den højtærede indenrigsminister sagde — muligvis var det det ærede medlem hr. Morten Lange, der førte det frem, men i hvert fald omtalte den højtærede indenrigsminister det — at en af forudsætningerne var, at vi fik vort levnedsmiddelinstitut med pesticidlaboratoriet i gang.

I den henseende vil jeg gerne sige, at man naturligvis skal kunne arbejde med visse ting herhjemme, men vi skal også passe på, at vi i dette lille land ikke forsøger absolut at ville gøre eget arbejde fra grunden af. Der udføres jo et meget stort forsknings-, research- og undersøgelsesarbejde

inden for dette område i en række lande, både på national og på international basis. Jeg kan oplyse, at Food and Drug Administration interesserer sig meget for det, og jeg kan ikke tiltræde de bemærkninger, det ærede medlem hr. Morten Lange kom med om de amerikanske kemikaliefabrikanter og deres frie spil i forhold til Food and Drug Administration. Jeg tror, forholdet er det omvendte, nemlig at den amerikanske kemikalieindustri i den grad ryster i bukserne — hvis man må sige dette fra talerstolen her — for Food and Drug Administration.

Dernæst nævnedes den højtærede indenrigsminister, at der var undersøgelser i gang på FAO- og WHO-basis. Jeg kan oplyse, at man netop dér har en speciel kommission for det, der hedder pesticides' residue, og som vistnok udpræget er nøjagtig det, vi taler om i dag, nemlig restkvanta fra pesticider. Denne kommission har som værtsland Holland. Det ville vel være naturligt for danske myndigheder først og fremmest at holde sig à jour med, hvilke resultater der kommer fra institutioner som Food and Drug Administration og pesticides' residue ekspertkomiteen, der, så vidt jeg ved, sorterer under den store codex alimentarius-kommission under Europarådet. De midler, der kan stilles til rådighed for et sådant organ, er af langt større betydning end de midler, vi kan stille til rådighed i et levnedsmiddelinstitut, der ikke bør indlade sig på at udføre arbejder, som kan udføres bedre og dygtigere i udlandet.

Jeg vil gerne opholde mig en lille smule ved noget, det ærede medlem hr. Chr. Thomsen nævnte, og som den ærede ordfører for forslagsstillerne for øvrigt selv har været inde på bl. a. i den skriftlige fremsættelse. Det siges her, at det må understreges, at undersøgelsen må omfatte alle de nævnte stoffer uden hensyntagen til, hvilke interesser der kan være i at undtage et eller flere områder under påberåbelse af den økonomiske betydning. Jeg er helt enig. Man skal skam ikke blande økonomiske interesser sammen med en undersøgelse. Men når undersøgelsen så i øvrigt er foregået, uden at der er taget hensyn til de økonomiske interesser, vil det være nødvendigt, at man vejer for og imod, fordele kontra ulemper. Jeg forstår så udmærket det, det ærede medlem hr. Chr. Thomsen var inde på dér, nemlig at lev-